



บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาผลของชนิดของออร์แกนไนเซอร์ก่อนการสอนในบทเรียนวิทัศน์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะการนิยาม เข้ากล้ำเนื้อของนักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างประชากรที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน เมื่อเรียนโดยได้รับออร์แกนไนเซอร์ก่อนการสอนชนิดต่าง ๆ จะมีผลสัมฤทธิ์การเรียนแตกต่างกัน
2. เมื่อให้ออร์แกนไนเซอร์ก่อนการสอนชนิดต่าง ๆ กันแก่กลุ่มตัวอย่างประชากรจะทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน
3. กลุ่มตัวอย่างประชากรที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันเมื่อเรียนโดยได้รับออร์แกนไนเซอร์ก่อนการสอนจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาพยาบาลคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2531 จำนวน 210 แล้วนำมาแบ่งเป็นกลุ่มที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และต่ำโดยพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยของผลการเรียนจากภาคการศึกษาแรก โดยใช้เกณฑ์การอิงกลุ่มของนักศึกษาในแต่ละชั้นปี ซึ่งคะแนนเฉลี่ยของชั้นปีที่ 1 เป็น 2.70 และคะแนนเฉลี่ยของชั้นปีที่ 2 เป็น 2.46 กลุ่มตัวอย่างประชากรที่มีคะแนนเฉลี่ยของผลการเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มจะจัดเป็นระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ส่วนกลุ่มตัวอย่างประชากรที่มีคะแนนเฉลี่ยของผลการเรียนต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มจะจัดเป็นระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ต่อจากนั้นจึงนำกลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งหมดมาสุ่มตัวอย่างแบบง่ายก็จะได้กลุ่มตัวอย่างประชากรชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 ที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงชั้นปีละ 45 คน และกลุ่มที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำชั้นปีละ 45 คน รวมทั้งหมด 180 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองประกอบด้วย

1. บทเรียนวีดิทัศน์เรื่อง "การฉีดยาเข้ากล้ามเนื้อ" ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือส่วนของออร์แกโนเซอร์ก่อนการสอน และส่วนเนื้อหา
ส่วนของออร์แกโนเซอร์ก่อนการสอน แยกเป็น 3 ชนิด ซึ่งครอบคลุมเนื้อหาเหมือนกันคือ

- 1.1 ออร์แกโนเซอร์ก่อนการสอนชนิดเรื่องย่อ
- 1.2 ออร์แกโนเซอร์ก่อนการสอนชนิดโครงเรื่อง
- 1.3 ออร์แกโนเซอร์ก่อนการสอนชนิดคำถามเชิงอรรถ

2. แบบประเมินทักษะ การฉีดยาเข้ากล้ามเนื้อเดลดอยด์ เป็นแบบประเมินที่สร้างขึ้นโดยกำหนดหัวข้อประเมินจากเนื้อหา 3 ตอนคือ การเตรียมเครื่องใช้ การปฏิบัติการฉีดยา และการทำความสะอาดเครื่องใช้ ซึ่งมีวิธีกำหนดการให้คะแนนของแต่ละหัวข้อประเมิน ดังนี้

- 2.1 ถ้าปฏิบัติถูกต้องตามรายละเอียดในแต่ละขั้นตอน และวิธีการที่สำคัญโดยไม่เกิดความผิดที่ร้ายแรง และไม่ร้ายแรงให้คะแนนเต็ม
- 2.2 ถ้าปฏิบัติถูกต้องน้อยกว่า และเกิดความผิดที่ไม่ร้ายแรงให้คะแนนครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็ม
- 2.3 ถ้าปฏิบัติและเกิดความผิดร้ายแรงหรือผิดไปจากรายละเอียดในข้อ 2.1 และ 2.2 จะให้ 0 คะแนน

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลที่ได้ทั้งหมดมาวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง (Two-Way Analysis of Variance) และเปรียบเทียบรายคู่โดยวิธีการของนิวแมนคูลส์ (Newman Keuls)

สรุปผลการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างประชากรที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันเมื่อเรียนโดยได้รับออร์แกโนเซอร์ก่อนการสอนชนิดต่าง ๆ จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะการฉีดยาเข้ากล้ามเนื้อแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และพบว่านักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะการฉีดยาเข้ากล้ามเนื้อสูงกว่านักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียนต่ำซึ่งนักศึกษาพยาบาลที่เรียนโดยได้รับออร์แกนไฮเซอร์ก่อนการสอบชนิดคำถามเชิงอัตนัย มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะการฉีดยาเข้ากล้ามเนื้อสูงสุด และนักศึกษาพยาบาลที่ได้รับออร์แกนไฮเซอร์ก่อนการสอนชนิดโครงเรื่องมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะการฉีดยาเข้ากล้ามเนื้อต่ำสุด

2. เมื่อให้ออร์แกนไฮเซอร์ก่อนการสอนชนิดต่าง ๆ กันแก่นักศึกษาพยาบาลจะทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะการฉีดยาเข้ากล้ามเนื้อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่นักศึกษาพยาบาลที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง เมื่อเรียนโดยได้รับออร์แกนไฮเซอร์ชนิดคำถามเชิงอัตนัยกับชนิดเรื่องย่อ ชนิดเรื่องย่อกับชนิดโครงเรื่อง และชนิดคำถามเชิงอัตนัยกับชนิดโครงเรื่อง จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะการฉีดยาเข้ากล้ามเนื้อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับนักศึกษาพยาบาลที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ เมื่อเรียนโดยได้รับออร์แกนไฮเซอร์ชนิดคำถามเชิงอัตนัยกับชนิดเรื่องย่อ และชนิดคำถามเชิงอัตนัยกับชนิดโครงเรื่อง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะการฉีดยาเข้ากล้ามเนื้อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนออร์แกนไฮเซอร์ก่อนการสอนชนิดเรื่องย่อกับออร์แกนไฮเซอร์ก่อนการสอนชนิดโครงเรื่องไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และพบว่านักศึกษาที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และต่ำเมื่อเรียนโดยได้รับออร์แกนไฮเซอร์ก่อนการสอนชนิดคำถามเชิงอัตนัย ชนิดคำถามเชิงอัตนัยกับชนิดเรื่องย่อ ชนิดคำถามเชิงอัตนัยกับชนิดโครงเรื่อง ชนิดเรื่องย่อ ชนิดเรื่องย่อกับชนิดโครงเรื่อง และชนิดโครงเรื่องจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะการฉีดยาเข้ากล้ามเนื้อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันเมื่อเรียนโดยได้รับออร์แกนไฮเซอร์ก่อนการสอน จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะการฉีดยาเข้ากล้ามเนื้อแตกต่างกัน

ซึ่งผลการวิจัยในครั้งนี้เป็นตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันเมื่อเรียนโดยได้รับออร์แกนไฮเซอร์ก่อนการสอนชนิดต่าง ๆ จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่นักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง เมื่อเรียนโดยได้รับออร์แกนไฮเซอร์ก่อนการสอน

จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะการคิดวิเคราะห์ คำกล่าว เนื้อสูง และนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำเมื่อเรียน โดยได้รับออร์แกไนเซอร์ก่อนการสอนจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะการคิดวิเคราะห์ คำกล่าว เนื้อต่ำ และออร์แกไนเซอร์ก่อนการสอนชนิดคำถาม ซึ่งอันนี้จะทำให้ นักศึกษาพยาบาลมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะการคิดวิเคราะห์ คำกล่าว เนื้อสูงสุด ออร์แกไนเซอร์ก่อนการสอนชนิดโครงเรื่อง จะทำให้นักศึกษาพยาบาลมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะการคิดวิเคราะห์ คำกล่าว เนื้อต่ำสุด ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ทั้งนี้ เป็นเพราะ

การจัดการเรียนการสอนทางการพยาบาล เป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นทั้งภาคทฤษฎี และปฏิบัติ ในส่วนของภาคปฏิบัตินี้ผู้เรียนจำเป็นต้องนำความรู้ในภาคทฤษฎีมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ ดังนั้นในภาคปฏิบัติจึงจำเป็นต้องเกิดการเรียนรู้ทักษะ ซึ่งการเรียนรู้ทักษะนี้หมายถึง การเรียนรู้เกี่ยวกับการแสดงออกทางฝีมือ คือผู้เรียนสามารถจะประกอบกิจกรรมทำได้คล่องแคล่ว หรือปฏิบัติกิจกรรมจนเกิดความชำนาญ (Bloom: 1956) สำหรับทักษะการปฏิบัติการพยาบาลเป็นทักษะการเคลื่อนไหวซึ่งเป็นการทำงานของกล้ามเนื้อ และรวมถึงการเคลื่อนไหวทางสมองด้วย เพราะร่างกายจะแสดงพฤติกรรมได้ก็ต่อเมื่อเกิดการประสานงานที่ดีระหว่างกล้ามเนื้อกับประสาท (Gagne 1968: 1-9) ในการเรียนรู้ทักษะการเคลื่อนไหวนี้ ผู้เรียนจึงจำเป็นต้องได้รับความรู้เป็นขั้นตอนดังนี้ (Guilbert 1976: 160-161)

1. ได้รับความรู้ที่เป็นหลักการ และกฎเกณฑ์การปฏิบัติตลอดจนรายละเอียดต่าง ๆ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจในการปฏิบัติ
2. การฝึกทักษะ ตามขั้นตอนที่เหมาะสม
3. การปฏิบัติด้วยตนเอง

ดังนั้นนักศึกษาจะมีทักษะการเคลื่อนไหวได้ดังนี้จะต้องมีความรู้ ความจำ และมีความเข้าใจในมโนทัศน์ของเรื่องนั้น ๆ ได้เป็นอย่างดี และออร์แกไนเซอร์จะเป็นตัวจัดระบบความคิด ซึ่งทำหน้าที่บ่งชี้ความเที่ยงตรง และความแจ่มชัดถึงความหมายที่จะเรียน จึงทำให้ผู้เรียนสามารถจำได้แม่นยำขึ้น (Ausubel 1968: 26-27) ดังนั้นออร์แกไนเซอร์ จึงจะเป็นตัวช่วยให้ผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำเรียนได้ดีขึ้น ในขณะที่เดียวกันก็จะยังช่วยให้ผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงสามารถจัดระบบความคิดได้เหมาะสมขึ้น และจะทำให้ความรู้ใหม่เกิดขึ้นได้ดีและแม่นยำขึ้น (Snyder 1968: 6) จึงทำให้ผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง เมื่อเรียนโดยได้รับออร์แกไนเซอร์ก่อนการสอน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะการคิดวิเคราะห์ คำกล่าว เนื้อสูงกว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

นอกจากนี้ว่าดีที่ค้นยังเป็นสื่อที่เหมาะสม และช่วยให้เกิดการเรียนรู้อิสระที่เหมาะสมที่จะนำมาใช้ในการเรียนการสอนทักษะต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี (Elrod 1971: 5823-A)

2. เมื่อให้ออร์แกนไเซอร์ก่อนการสอนชนิดต่าง ๆ กันแก่นักศึกษาพยาบาลจะทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะการจดจำเข้ากล้ามเนื้อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่นักศึกษาพยาบาลที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงเมื่อเรียนโดยได้รับออร์แกนไเซอร์ชนิดคำถามเชิงอัตนัยกับชนิดเรื่องย่อ ชนิดเรื่องย่อกับชนิดโครงเรื่อง และชนิดคำถามเชิงอัตนัยกับชนิดโครงเรื่อง จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะการจดจำเข้ากล้ามเนื้อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับนักศึกษาพยาบาลที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ เมื่อเรียนโดยได้รับออร์แกนไเซอร์ชนิดคำถามเชิงอัตนัยกับชนิดเรื่องย่อ และชนิดคำถามเชิงอัตนัยกับชนิดโครงเรื่อง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะการจดจำเข้ากล้ามเนื้อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนออร์แกนไเซอร์ก่อนการสอนชนิดเรื่องย่อกับออร์แกนไเซอร์ก่อนการสอนชนิดโครงเรื่องไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และพบว่านักศึกษาที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และต่ำเมื่อเรียนโดยได้รับออร์แกนไเซอร์ก่อนการสอนชนิดคำถามเชิงอัตนัย ชนิดคำถามเชิงอัตนัยกับชนิดเรื่องย่อ ชนิดคำถามเชิงอัตนัยกับชนิดโครงเรื่อง ชนิดเรื่องย่อ ชนิดเรื่องย่อกับชนิดโครงเรื่อง และชนิดโครงเรื่อง จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะการจดจำเข้ากล้ามเนื้ออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นอกจากนี้ยังพบว่า เมื่อให้ออร์แกนไเซอร์ก่อนการสอนชนิดต่าง ๆ กันแก่นักศึกษาพยาบาลจะทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะการจดจำเข้ากล้ามเนื้อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่มีระดับ .05 โดยมีความแตกต่างเป็นรายคู่คือ ออร์แกนไเซอร์ก่อนการสอนชนิดคำถามเชิงอัตนัยกับออร์แกนไเซอร์ก่อนการสอนชนิดเรื่องย่อมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และออร์แกนไเซอร์ก่อนการสอนชนิดคำถามเชิงอัตนัยกับออร์แกนไเซอร์ก่อนการสอนชนิดโครงเรื่องมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนออร์แกนไเซอร์ก่อนการสอนชนิดเรื่องย่อกับออร์แกนไเซอร์ก่อนการสอนชนิดโครงเรื่องไม่มีความแตกต่างกัน ซึ่งผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ทั้งนี้เพราะ

1. ออร์แกนไเซอร์ก่อนการสอนชนิดเรื่องย่อ จะเป็นการนำใจความสำคัญของเรื่องต่าง ๆ มาเรียบเรียงใหม่เพียงย่อ ๆ ให้อ่านเข้าใจ (ประสิทธิ์ ภาพลักษณ์ 2518: 230) ซึ่งเรื่องย่อ นั้นอาจทำให้ผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ไม่เข้าใจแจ่มชัดถึงใจความสำคัญของเรื่อง

เพราะเป็นส่วนที่ย่อมาเท่านั้น ออร์แกนไเซอร์ก่อนการสอนชนิดโครงเรื่อง เป็นการจัดแยกแยะหัวข้อ ออกเป็นหมวดหมู่ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อทักษะการเขียนและการอ่าน (ประสิทธิ์ กาพย์กลอน 2518: 116-117) ดังนั้นในทักษะการปฏิบัติจึงไม่ค่อยเป็นประโยชน์มากนัก ส่วนออร์แกนไเซอร์ก่อนการสอน ชนิดคำถามเชิงอรรถนั้น จะเป็นการกระตุ้นหรือเร้าใจให้ใช้เหตุผลและเกิดการคิดค้นในบทเรียนจะ เป็นการพัฒนาแนวความคิดทำให้เกิดมโนภาพ และการรับรู้ในเรื่องใหม่ เป็นการเร้าให้ผู้เรียนเกิด ความสนใจในการนำเข้าสู่บทเรียน (Grosser 1964: 64) ดังนั้นจึงทำให้นักศึกษาพยาบาลที่ เรียนโดยได้รับออร์แกนไเซอร์ก่อนการสอนชนิดคำถามเชิงอรรถนี้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะการ- ฉินดญาเข้ากลุ่มเนื้อสูงสุด และออร์แกนไเซอร์ก่อนการสอนชนิดโครงเรื่องให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะการฉินดญาเข้ากลุ่มเนื้อต่ำสุด ซึ่งการวิจัยนี้สอดคล้องกับการวิจัยของลัมสเดน (Lumsdaine May and Hadsell 1953: 72-73) ที่พบว่าภาพยนตร์ที่สอดแทรกคำถามนั้นให้การเรียนรู้ได้สูงกว่า การฉายภาพยนตร์ที่ไม่มีคำถาม

2. ผลการวิจัยเกี่ยวกับการเปรียบเทียบรายคู่ของออร์แกนไเซอร์ก่อนการสอนชนิดต่าง ๆ นั้นไม่สอดคล้องกับการวิจัยของ จีระพันธ์ เตมะ (จีระพันธ์ เตมะ 2524: 1-107) ได้ทำการ ศึกษาเปรียบเทียบการใช้สิ่งช่วยจัดความคิดรวบยอดชนิดโสตสัมผัสต่าง ๆ ก่อนการเสนอละครวิทยุ ทางการศึกษาที่มีผลต่อการเรียนภาษาด้านความจำ ความเข้าใจ และความคงทนในการเรียนที่พบว่า กลุ่มนักเรียนที่ได้รับออร์แกนไเซอร์ก่อนการฟังแบบเนื้อเรื่องย่อและแบบเค้าโครงเรื่องมีผลการเรียน รู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับกลุ่มที่ได้รับออร์แกนไเซอร์แบบคำถามเชิงอรรถ ซึ่งเป็นเช่นนั้น เนื่องจากทักษะที่ประเมินเป็นทักษะที่แตกต่างกัน คือทักษะการฟังกับทักษะการเคลื่อนไหว อีกทั้งสื่อที่ใช้ ประกอบการเสนอเนื้อหาก็เป็นคนละประเภทกันซึ่งต้องใช่วิธีในการรับรู้ต่างกัน คือวิทยุกับวีดิทัศน์ และเนื้อหาที่ใช้ในการประกอบการวิจัยเป็นคนละประเภทกันคือละครวิทยุ กับเนื้อหาทางวิทยาศาสตร์ สุขภาพ ดังนั้นจึงทำให้ผลการวิจัยในครั้งนี้ไม่สอดคล้องกันได้

ข้อเสนอแนะ

ในด้านกรเรียนการสอน

1. ควรนำออร์แกนไเซอร์ก่อนการสอนชนิดคำถามเชิงอรรถ มาใช้ในการเรียนการสอน ทักษะการพยาบาลทุกสาขา ก่อนการเสนอบทเรียน เพื่อให้นักศึกษาได้มีการกระตุ้นให้ค้นคิดในบทเรียน และเกิดมโนภาพในกาที่จะเรียนรู้เรื่องใหม่

2. ออร์แกนไนเซอร์ก่อนการสอนชนิดคำถามเชิงอัตนัย ควรจะนำมาใช้เพื่อจะช่วยให้ นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำเรียนดีขึ้น และนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงเรียนดีขึ้น อันจะมีผลต่อสุขภาพของการปฏิบัติ พยาบาลโดยจัดส่งผลถึงคุณภาพของบริการพยาบาลด้วย

ในด้านการวิจัย

1. ควรมีการวิจัยเปรียบเทียบความคงทนในการเรียนรู้ของนักศึกษาที่เรียนโดยได้รับ ออร์แกนไนเซอร์ชนิดต่าง ๆ
2. ควรมีการวิจัยผลของออร์แกนไนเซอร์ก่อนการสอนชนิดต่าง ๆ โดยเสนอกับสื่อ ประเภทอื่นที่มีใช้ดีทัศน์
3. ในกรณีที่มีกลุ่มประชากรมาก ควรมีการวิจัยถึงผลของออร์แกนไนเซอร์ชนิดต่าง ๆ กับ นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันโดยจำแนกเป็นกลุ่มสูง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มต่ำ
4. ควรมีการวิจัยถึงผลของออร์แกนไนเซอร์ก่อนการสอนชนิดอื่น ๆ